

Sygn. akt V K 243/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 24 stycznia 2017 r., 7 marca 2017 r. na rozprawie

sprawy **M. H.**

urodzonego (...) w W.

syna E. i W. z d. S.

oskarżonego o to, że: W dniu 31 maja 2016 roku około godz.13:40 w W. na ulicy (...) na drodze krajowej(...)kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,27 i 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

1. Oskarżonego **M. H.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt. 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.05.2016r
4. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 243/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 §1 a kpk uzasadnienie dotyczy rozstrzygnięcia o karze zawartego w wyroku wydanym dnia 14.03.2017r odnośnie oskarżonego M. H. – zgodnie z wnioskiem oskarżonego.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, postać zamiaru, rozmiar winy oraz to, iż oskarżony nie był dotychczas karany.

Przede wszystkim stwierdzić należy, że oskarżony poruszał się samochodem będąc w stanie nietrzeźwym główną ulicą miasta W., w środku dnia. Wspólnie z im jechał pasażer, a oskarżony M. H. doprowadził do kolizji pojazdów. Zaznaczyć należy, iż nie zdążył zahamować jadąc za poprzedzającym go pojazdem, pojazdem, który zatrzymał się przed przejściem dla pieszych, ustępując pierwszeństwa pieszej. Oskarżony miał we krwi zawartość alkoholu na poziomie 0,27 i 0,28 mg/l. Badanie przeprowadzono na komendzie KPP w W. o godzinie 14.01. i 14.03. Z samego faktu, iż zawartość alkoholu nie była duża, nie można wyprowadzać wniosku iż stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny.

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze ewentualnym. Niewątpliwie oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, iż pił alkohol i może pozostawać pod jego wpływem. Sądząc po zawartości alkoholu we krwi były to ilości niewielkie wcześniej spożytego alkoholu. Pomimo tego zdecydował się na jazdę samochodem, która dla niego samego jak i pasażera mogła skończyć się tragicznie. Zapewne oskarżony liczył na to, że uniknie odpowiedzialności, nie zostanie zatrzymany. Gdyby oskarżony nie spowodował kolizji, prawdopodobnie nie byłby skontrolowany przez policję.

Zauważyć należy, że oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu – art. 45 ust. pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym – która zabrania prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym, a oskarżony poruszał się samochodem po mieście w środku dnia, kiedy ruch na drodze jest znaczny.

Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 złotych. Ten rodzaj kary spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego. Oskarżony utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, uzyskuje dochody pozwalające mu na uiszczenie należności. W ocenie Sądu wymierzona kara skutecznie powstrzyma oskarżonego przed ponownym prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Oczywiście wymierzając karę za to przestępstwo Sąd był obowiązany orzec również środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zgodnie z art. 42§2kk. Określając jego rozmiar Sąd wziął pod uwagę zawartość alkoholu we krwi oskarżonej i stopień społecznej szkodliwości czynu, przy czym jego okres wyznaczony jest w przepisie na czas nie krótszy niż 3 lat. Wyłączenie oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcy, zmusi go na przyszłość do przestrzegania zasad bezpieczeństwa. Oskarżony nie był dotychczas karany, a także nie orzeczono wobec niego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z art. 63§4kk Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.05.2016r.

Zgodnie z art. 43a§2kk Sąd skazując za czyn kwalifikowany z art. 178a§1kk obowiązany był orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie nie niższej niż 5000zł.

Zdaniem Sądu sytuacja materialna oskarżonego nie pozwala na poniesienie dodatkowych jeszcze należności z tytułu obowiązku ponoszenia kosztów postępowania. Oskarżony samotnie wychowuje dzieci, mieszka z rodzicami, a osiągnane dochody pokrywają głównie koszty utrzymania. Nie bez znaczenia jest również to, iż dotychczas zapłacił ponad odszkodowania 10.000zł z tytułu uszkodzenia pojazdu biorącego udział w kolizji.